

големы тѣ Си мъжкы извикахъ: *Совершишата! отче.* Въ руцѣ твои предаю духъ мой, и послѣ умрѣхъ. Единъ отъ воины-тѣ Лук. 23-40. му проболъ съхъ копіе ребро-то, и отъ тасъ рана истекла кръвъ и вода смъртѣта на Исуса се испратила отъ безмърны чудеса и произшествія: зашто-то като слѣнце то потъмнѣло по сичка та Іудея цѣлы три часове; църковна та завѣса въ Іерусалимскіятъ Храмъ се раздрала на-двѣ, отъ-горѣ до долу, и станѣло въ градатъ силно земетръсеніе.

§ 16.

Погребеніе Христово Іоан. 19, 38-42.

Іосифъ родомъ отъ градъ *аримаѳея*, кой то былъ съкога, макаръ и тайнъ, другъ на Исуса, просилъ отъ Пилата доизволеніе да погребѣ тѣлото Христово: кое то му се и дозволило. *Никодимъ* му помагѣлъ при погребеніе то, кое то и направилъ съхъ голѣма честь. Тѣлото се помазало съхъ Благовонны масти, обвили го съхъ чисто платно и го положили въ новъ гробъ, кой то былъ изсѣченъ отъ камыкъ въ Іосифова та градина по негово насгояванье. Входѣтъ на гробница та былъ захлупенъ съхъ голѣмъ камыкъ. Іудейскій свѣтъ доказалъ между туй на Пилата, чи преди ^{Мате. 27.} _{62-66.} това былъ предказвалъ Христосъ, какъ ще да въскръсне въ третіятъ день, и това дало поводъ да се молятъ на Пилата да повелѣи да му пазятъ гробатъ до третіятъ день, да не бы да го откраднѣтъ ученицы тѣ Му, и да кажатъ послѣ, какво учитель атъ имъ е въскръснѣлъ. Заради това имъ и далъ стража Пилатъ, койъ то кѣто получили. тѣ сами еще зели та запечатали камыкатъ, съхъ който-была захлупена гробницата, за да неможе никой да влѣзне въ неѣ скритомъ, макаръ и стража тѣ да подкупи.